

FN's klimaforhandlinger på COP17 i Durban d. 28. november- 11. december 2011: Afrapportering

Stormgade 2-6
1470 København K
Tlf. 3392 2800
Fax 3392 2801
kemin@kemin.dk
www.kemin.dk

Globalt klima

14. december 2011

Resume

COP17 i Durban, Sydafrika, endte med en acceptabel klimaaftale, henset til de på forhånd beherskede forventninger. Toneangivende lande signalerede undervejs, at UNFCCC-processen i fravær af en aftale i Durban ville befinde sig tæt på afgrunden. Aftalen kom i hus efter et relativt dramatisk slutforløb natten mellem lørdag og søndag den 10.-11. december 2011.

Durbanaftalen består af fire hovedelementer: (1) Accept af en langsigtet aftaleramme for alle lande med forventning om bindende reduktionsmål (modsat de nuværende ikke-bindende reduktionstilsagn) til færdigforhandling senest i 2015 og implementering fra 2020 samt iværksættelse af et arbejdsprogram på kort sigt med henblik på øgning af den globale reduktionsindsats (jf. "Durban Platform for Enhanced Action"); (2) En forsikring fra EU (og visse andre ilande) om, at man på COP18 i 2012 tager sidste skridt mod en ny forpligtelsesperiode under Kyotoprotokollen evt. fulgt op af national ratifikation; (3) Operationalisering af den Grønne Fond til klimafinansiering med iværksættelse i 2012 (hovedsædende, placering, sekretariat etc. og muligvis indledende støtteudbetaling); samt 4) Udmøntning af Cancúnaftalen på en række punkter, herunder oprettelse af nye klimaorganer og større klarhed over forskellige regelsæt, men dog med en lang række procesrelaterede opfølgningsskridt i form af arbejdsprogrammer, workshops mv. frem for egentlige substansløsninger nu og her, og hvor f.eks. MRV- og reduktionsemnerne kom ud med et beskedent resultat. Med denne aftale må det anses for usikkert, om man vil kunne sikre en udfyldelse af ambitionsgap'et mellem de tiltag, der er på bordet, og det, IPCC vurderer, der skal til for at overholde 2-gradersmålsætningen.

Baggrund

I Durban blev parterne principielt enige om, at der skal være en anden forpligtelsesperiode af Kyotoprotokollen i umiddelbar forlængelse af den første, dvs. fra 1. januar 2013. EU og enkelte andre ilande har erklæret sig villige til at indgå i denne, men da de eksakte regler (bl.a. længden af forpligtelsesperioden, overførsel af overskydende AAU'er og omregning af udmeldte reduktionsmål for 2020 til egentlige emissionsbudgetter for hvert enkelt år i forpligtelsesperioden) fortsat mangler at blive fastlagt, vil de sidste skridt mod en anden forpligtelsesperiode først kunne tages på COP18 i Qatar. En ny forpligtelsesperiode vil dog ikke formelt træde i kraft den 1. januar 2013, idet det ville forudsætte forudgående national ratifikation.

Der blev i sammenhæng med beslutning om en anden forpligtelsesperiode truffet beslutning om et mandat for færdigforhandling af én samlet, juridisk bindende klimaaf tale omfattende alle lande i 2015 med ikrafttrædelse fra 2020. Derudover indeholder beslutningen fra Durban også konkrete håndtag, der kan være med til at løfte ambitionsniveauet for reduktionstiltag i perioden frem til 2020 for alle lande. Det er hermed for første gang lykkedes at skabe et forum, hvor reduktionstiltag for både i- og ulande kan drøftes samlet. Det må dog anses for usikkert, om man alene med denne aftale vil kunne sikre en udfyldelse af ambitionsgap'et mellem de tiltag, der er på bordet, og det, IPCC vurderer, der skal til for at overholde 2-gradersmålsætningen.

Den nyoprettede arbejdsgruppe "Ad hoc Working Group on the Durban Platform for Enhanced Action", vil begynde sit arbejde i foråret 2012. Samtidig forventes det, at de to eksisterende arbejdsgrupper i UNFCCC-regi i form af Kyoto- hhv. Konventionssporet (AWG-KP og AWG-LCA) bliver lukket ned med udgangen af 2012. Hermed er der lagt op til større klarhed på den længere bane over fremtidens globale ramme for landes reduktionsindsatser med større afspejling af nutidens økonomiske og politiske virkelighed, hvor de store udlederlande alle skal bidrage med mere.

Hvad angår udmøntningen af Cancún, var der fremskridt. Først og fremmest en beslutning om operationalisering af Den Grønne Fond, som formentlig tidligst vil være funktionsdygtig i slutningen af 2012. Derudover blev tilpasningskomitéen etableret. Den skal vejlede COPen om hensigtsmæssig fokusering af tilpasningsindsatsen på baggrund af allerede eksisterende tiltag. Endelig operationaliseredes den teknologimekanisme, som skal sikre overførsel af teknologier, der kan drive reduktions- og tilpasningsindsatser i ulandene.

Der er hermed på kort sigt lagt op til at oprette en række organer mv. som en integreret del af fremtidens klimaarkitektur.

EU var klimakonferencens helt centrale aktør. Dels fordi EU med sin betingede position på Kyoto-spørgsmålet fik mulighed for i betydeligt omfang at diktere "modydelsen" i form af ovennævnte mandatramme; og dels fordi EU – og her med Danmark som den absolut drivende kraft – op til og under klimakonferencen fik skabt en stærk og klar alliance mellem EU og to toneangivende ulandsgrupperinger, herunder gruppen af fattigste ulande (LDC'erne) og de mindre østater (AOSIS).